

Ре, Луи — Rée, Louis — пианист и композитор, род. 15 окт. 1861 в Единбург, учил в Щутгартската консерватория и при Лешитици в Виена, професор в Новата виенска консерватория; заедно с жена си Сузана Пилц сж изпълнявали на концерти творби за две пиана; композирал: 1 увертюра и 1 сюита за оркестър, два концерта за 2 пиана с оркестър, по един концерт за цигулка и за чело с оркестър, клавири нъща за 1 и 2 пиана, 1 клавирквартет, една соната за цигулка и пиано, и много пѣсни.

Реминисценция, фр. *reminiscence* — се нарича въ музиката, когато едно творение напомня друго — има нѣкои общи черти с друго, извикани от несъзнателната употреба от страна на композита елементи, които се срещат въ друго — прилика въ теми, пасажии, хармонии и т. н. Р. е несъзнателна, по навей, употреба на чужди елементи — до като плагиатството е, повече или по малко, съзнателно използване на чужди творби. Първата е невинно, второто — осждително. Р-и се срещат и въ творбите и на гениалните майстори.

Рене, Батонъ — Rhené, Baton — диригент и композитор, род. 5 септ. 1879 в Курсийо сюр мер, ученик на Парижката консерватория, хордиригент на „Комическата опера“, концертен диригент въ Анжеръ и Бордо, втори диригент на „Ламурьо“ въ Париж, от 1916 до сега на „Пад' лу“; диригирал и въ чужбина (1929 в съветска Русия); композирал: „Прелюдия и fuga“ и „Антични фрески“ за оркестър, „Ориенталска фантазия“ за цигулка и оркестър, по една цигулка и челова сонати. „Шест пиеси“ за пиано на 2 рѣце, предназначени за младежта (1930), и други клавири нъща, пѣсни.

Ренесъ(ванъ), Катарина — Renes (van), Katharina — холандска композитка, род. 25 авг. 1858, ученица на Холъ и Месшартъ, писала детски пѣсни и хорова музика.

Реперкусия, лат. *repercussio* — при fuga, се нарича еднократно преминаване на темата през всички гласове.

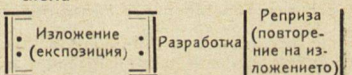
Реперкусовъ тонъ, лат. *vox repercussio* — се нарича, при църков-

нитъ гласове, често повтарящия се тонъ, който, покрай финалния тонъ, е характерен за една мелодия въ тѣзи гласове. При автентичните църковни гласове, Р. т. е. квинтата — (при фригийски — сексата), а при лагалните е терцата, (при хипофригийска — квартата).

Репертуаръ, фр. *répertoire* — се нарича съвкупността на всички готови музикални творби, които единъ солистъ-пѣвецъ, инструменталистъ или ансамбълъ — оркестър, оперен театър, камерно сдружение, е разучилъ, и разполага съ тѣхъ за публично изпълнение.

Репетиционенъ знакъ — (гл. Повторителенъ знакъ).

Реприза, фр. *reprise* — 1) се нарича повторението на една музикална творба, или частъ отъ такава. (гл. Повторителенъ знакъ). 2) Въ танцовата музика на XVI и XVII в. Р-та е една съставна частъ на формата, а сжщо и въ французската увертюра на Люли, кждето втората частъ се е наричала Р., и се е свирѣла винаги два пѣти. Въ творенията, които се пишатъ въ сонатна форма (сонати, симфонии, триа, квартети и др.), Р. се нарича повторението на изложението на темитъ, следъ разработката въ първата главна частъ (на сонатната форма). Понеже и при изложението на тематичната частъ тя се повтаря, то, заедно съ Р-та, се получаватъ три повторения на тази частъ, което се вижда отъ долната схема

При Бетховена и др. нѣкои майстори романтици, Р-та придобива едно особено значение, защото — отъ едно просто повторение на тематичното изложение — тя се обрѣща въ едно самостоятелно образувание.

Респики, Оторино — Respighi, Ottorino — виденъ съвременъ италиански композитор, род. 9 юли 1879 въ Болоня, ученик на Санти (цигулка) и Мартучи (теория) въ тамошния Музикаленъ лицей, на Римски-Корсаковъ въ Петербургъ, и на Брухъ въ Берлинъ, учителъ, и отъ 1923 до 1925 — директоръ на лицея „Св. Цецилия“ въ Римъ. Въ твор-